

वा० रा०

॥४६॥

एतस्मिन्नंतरे देवानां ऋषीणांच निर्गमनसमये ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ हर्षातिशयात्पुनरालिंगनं ॥ इदं युद्धं प्रायः शिशिरार्थे ॥ ४२ ॥ इतिरामाभिरा  
मे श्रीरामीये रा० वा० आ० आरण्य० त्रिंशः सर्गः ॥ ३० ॥ ॥३॥ ॥ त्वरमाणइति ॥ खरसंग्रामात्पलायितः शूर्पणखागमनात्पूर्वमेव लंकां प्रवि

स्वधर्मप्रचरिष्यन्तिदंडकेषुमहर्षयः ॥ एतस्मिन्नंतरेवीरोलक्ष्मणःसहसीतया ॥ ३७ ॥ गिरिदुर्गाद्विनिष्क्रम्यसंविवेशाश्रमेसुखी ॥ त  
तो रामस्तुविजयीपूज्यमानोमहर्षिभिः ॥ ३८ ॥ प्रविवेशाश्रमंवीरोलक्ष्मणेनाभिपूजितः ॥ तंदृष्ट्वाशत्रुहंतारंमहर्षीणांसुखावहं ॥ ३९ ॥  
बभूवहृष्टावैदेहीभतारंपरिष्वजे ॥ मुदापरमयायुक्तादृष्ट्वाक्षोगणान्हतान् ॥ ४० ॥ रामंचैवाव्ययंदृष्ट्वातुतोषजनकात्मजा ॥ ४१ ॥  
ततस्तुतराक्षससंघमर्दनंसंपूज्यमानंमुदितैर्महात्मभिः ॥ पुनःपरिष्वज्यमुदान्विताननावभूवहृष्टाजनकात्मजातदा ॥ ४२ ॥ इत्यार्षे  
श्रीम० वा० आर० त्रिंशः सर्गः ॥ ३० ॥ ॥३॥ ॥ त्वरमाणस्तोगत्वाजनस्थानादकंपनः ॥ प्रविश्यलंकांवेगे  
नरावणंवाक्यमब्रवीत् ॥ १ ॥ जनस्थानस्थिताराजन्नाक्षसावहवोहताः ॥ खरश्चनिहतःसंख्येकथंचिदहमागतः ॥ २ ॥ एवमुक्तोदश  
ग्रीवःक्रुद्धःसंरक्तलोचनः ॥ अकंपनमुवाचेदंनिर्दहन्निवतेजसा ॥ ३ ॥ तेनभीमंजनस्थानंहतंममपरासुना ॥ कोहिसर्वेषुलोकेषुग  
तिंनाधिगमिष्यति ॥ ४ ॥ नहिमेविप्रियंरुत्वाशक्यंमघवतासुखं ॥ प्राप्तुंवैश्रवणेनापिनयमेनचविष्णुना ॥ ५ ॥ कालस्यचाप्यहंका  
लोदहेयमपिपावकं ॥ मृत्युंमरणधर्मेणसंयोजयितुमुत्सहे ॥ ६ ॥

श्वेत्यर्थः ॥ संपूर्णं दंडकारण्यं जनस्थानपदवाच्यमतोगोदावरीतीराद्रतोऽपि जनस्था  
नाद्रतइत्युक्तः ॥ १ ॥ खरश्चेति चेन दूषणत्रिशिरसोः संपहः ॥ कथंचिदहमागतः केवलं प्रेक्षकतया स्थितत्वाद्रामबाणाविषयीकृततयेत्याशयः ॥ २ ॥ ३ ॥ भीमं सर्व  
लोकभयदं जनस्थानं ॥ परासुनेति क्रोधात् मुमुर्षुणेत्यर्थं प्रयुक्तं यति स्थिति ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

आ० कां०

॥४६॥